

[Bilgrav-Nielsen.]

udvalgsarbejdet at drøfte disse ting; men der er en lang række problemer, som vi føler vi må have belyst konsekvent, inden vi kan tage endelig stilling til forslaget.

Antonsen: Liberalt centrum kan ikke umiddelbart give tilslutning til dette lovforslag. Vi kan give udtryk for, at vi principielt ikke mener, at postvæsenet bør drives med underskud, men der må i enhver situation være to veje at gå; der er den, som ministeren har foreslået i den foreliggende situation, nemlig højere indtægter; den anden vej er lavere udgifter. Vi er klar over, at rationalisering er noget, der tager tid, og det kan tage sin tid, før man får lavere udgifter; det er muligt, at udvalgsarbejdet vil vise, at der i den foreliggende situation ikke er anden vej end at skride til visse forhøjelser, og så er det også muligt, vi kan overbevises om, at det er det rigtige.

Man kan jo gennemføre rationalisering på mange måder, og der har allerede af tidligere ordførere været nævnt forskellige muligheder. Jeg vil da om disse sige, at tanken om at lave flere omdelinger i de tyndt befolkede egne er jo i hvert fald ikke nogen rationaliseringsforanstaltning, der kan gøre postvæsenets drift billigere; derimod synes jeg, at det forslag, som hr. Bilgrav-Nielsen nævnte, vel nok kan gøre den billigere, men alligevel synes jeg, det er en dårlig idé, for ud fra et samfundsmæssigt synspunkt bliver der jo væsentlig større udgifter ved det. Hvis det er sådan i et højhus med 20 etager; at der kommer post 2 eller 3 gange om dagen, og beboerne så tager elevatoren ned fra henholdsvis 17., 18., 19. og 20. etage 2-3 gange om dagen for at se, om der er noget i boksen; så bliver det hurtigt dyrere for samfundet, end hvis et postbud tager elevatoren op til 20. etage og så går ned forbi alle døre. Jeg tror ikke, det er en idé, man skal gå videre med.

Aviserne er jo et særligt problem, og vi vil fra vor side, som vi tidligere klart har givet udtryk for, gerne være med til at modvirke bladdøden. Nu er der jo som bekendt en undersøgelse af pressens økonomi i gang i øjeblikket, og vi finder det rimeligt at udsætte den eventuelle forhøjelse

af posttaksterne for aviser, indtil en sådan undersøgelse er gennemført. Men udgifterne, hvis postforsendelser af dagspressen giver underskud, må efter vor mening ikke fordeles på de øvrige postforsendelser; det må i så fald fremstå som et underskud på postvæsenets samlede regnskab og altså være udgifter, som dækkes af skatter og afgifter i almindelighed.

Jeg vil også henlede opmærksomheden på, at postomdeling jo ikke er den eneste distributionsform for aviser. Aviser bliver også distribueret gennem bladhandlere og ved omdeling af bude, og hvis vi nu går for vidt på dette punkt, binder taksterne for omdeling af aviser fast på 1963-niveauet, eller hvor det er de ligger, så kan vi meget snart komme i den situation, at det bliver en helt urimelig forretning for dem, der beskæftiger sig med salg af aviser, bladhandlerne, og gennem omdeling ved bude, så det er efter vor opfattelse langtfra givet, at den rette form for støtte til pressen for at modvirke bladdøden er den, at man holder portoen på et efterhånden latterlig lavt beløb.

Vi vil altså principielt gerne være med til at modvirke bladdøden; og vi vil helt afvente resultatet af den undersøgelse, som er i gang vedrørende pressens økonomi, men når den foreligger, vil vi gerne have hele distributionsspørgsmålet for aviserne taget i betragtning, når vi fremover skal tage stilling til portoen for aviser.

Vi vil som sagt afvente, hvad der kommer ud af udvalgsarbejdet; før vi tager endelig stilling til det foreliggende lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Nu skal man jo aldrig være uvenlig over for nogen, man vil opnå en fordel hos, og i denne situation er det jo sådan, at jeg gerne skulle kunne få så mange partier som muligt til at være med til at gennemføre dette lovforslag. Men hvis jeg skulle være uvenlig, så ville jeg sige, at det var jo en vældig teaterkomedie, der foregik her, og det tror jeg også vælgerne vil finde ud af, hvis pressen vil referere det, der foregik. For på den ene side vil man have en masse fordele, men på den anden side vil man ikke betale for dem. Ærligt talt; ærede høje ting, tror man virkelig, at den danske